

**Tarieven en
capaciteiten
voor storten en
verbranden
Actualisatie tot 2012**

**SAMEN MAKEN WE
MORGEN MOOIER**

**Tarieven en capaciteiten
voor storten en
verbranden - Actualisatie
tot 2012.**

Documentbeschrijving

1. *Titel publicatie*

Tarieven en capaciteiten voor storten en verbranden - Actualisatie tot 2012.

2. *Verantwoordelijke Uitgever*

Danny Wille, OVAM, Stationsstraat 110, 2800 Mechelen

3. *Wettelijk Depot nummer*

D/2013/5024/32

4. *Aantal bladzijden*

37

5. *Aantal tabellen en figuren*

17 tabellen en 12 figuren

6. *Prijs**

/

7. *Datum Publicatie*

8. *Trefwoorden*

storten, verbranden, tarieven, capaciteiten, aanvoer

9. *Samenvatting*

Deze publicatie is het resultaat van een marktstudie over storten en verbranden. De studie wordt jaarlijks geactualiseerd op basis van een enquête. Het onderwerp van de studie zijn de stortplaatsen categorie 1, 2 en 3, en de verbrandingsinstallaties voor huishoudelijk afval en voor bedrijfsafvalstoffen, die afval van derden verwerken. Voor het huishoudelijk en categorie 2-bedrijfsafval wordt een analyse gemaakt van de restcapaciteiten.

10. *Begeleidingsgroep en/of auteur*

OVAM: Michèle Kuppens, Luk Umans, Anne Adriaens, Lieve De Greeff, Walter Werquin, Bart Vangilbergen.

11. *Contactperso(n)en*

Afval- en materialenbeheer, Luk Umans (verbranden), Michèle Kuppens (storten).

12. *Andere titels over dit onderwerp*

De edities van de vorige jaren.

Gegevens uit dit document mag u overnemen mits duidelijke bronvermelding.

De meeste OVAM-publicaties kunt u raadplegen en/of downloaden op de OVAM-website: <http://www.ovam.be>

Inhoudstafel

1	Inleiding	7
1.1	Doel van het onderzoek	7
1.2	Voortzetting van de studie over voorgaande jaren	7
1.3	Gehanteerde begrippen	8
2	De tarieven voor storten en verbranden	9
2.1	Verbrandingsinstallaties uitsluitend vergund voor de verbranding van bedrijfsafvalstoffen	9
2.1.1	Aanvoer	9
2.2	Verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen en categorie 2-bedrijfsafvalstoffen	10
2.2.1	Situering	10
2.2.2	Capaciteit, aanvoer en bezetting van de verbrandingsinstallaties in Vlaanderen	11
2.2.3	Verdeling van de aanvoer per afvalsoort	12
2.2.4	Aanvoer uit andere gewesten en het buitenland	13
2.2.5	Tarieven	13
2.3	Voorbehandelingsinstallatie voor huishoudelijke afvalstoffen en categorie 2-bedrijfsafvalstoffen	16
2.4	Stortplaatsen categorie 1	17
2.4.1	Situering	17
2.4.2	Capaciteit en aanvoer	17
2.4.3	Verdeling van de categorie 1-aanvoer per afvalsoort en volgens herkomst	19
2.4.4	Tarieven	20
2.5	Stortplaatsen categorie 2 voor huishoudelijk en daarmee vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen – Stortplaatsen categorie 2 voor niet-gevaarlijke, anorganische bedrijfsafvalstoffen	21
2.5.1	Situering	21
2.5.2	Restcapaciteit en aanvoer voor Vlaanderen	22
2.5.3	Verdeling van de aanvoer per afvalsoort	24
2.5.4	Verdeling van de aanvoer per afvalsoort en volgens herkomst	26
2.5.5	Tarieven	29
2.6	Stortplaatsen categorie 3	31
2.6.1	Situering	31
2.6.2	Capaciteit en aanvoer	31
2.6.3	Tarieven	32
3	Besluit: het verwerken op categorie 2 H&VBA stortplaatsen en in verbrandingsinstallaties in 2012	33
Bijlage 1:	Lijst van tabellen	35
Bijlage 2:	Lijst van figuren	37

1 Inleiding

1.1 Doel van het onderzoek

Dit document is het resultaat van een onderzoek naar de marktsituatie van de afvalstoffenverwerking in Vlaanderen op basis van een jaarlijks wederkerende enquête gericht tot alle vergunde uitbaters van stortplaatsen en verbrandingsinstallaties die afvalstoffen van derden aanvaarden. Een degelijke analyse van het beleidsveld vormt de basis voor elke concrete beleidsvoering.

In het bijzonder kadert het onderzoek in het Uitvoeringsplan milieuverantwoord beheer van huishoudelijke afvalstoffen, dat voorziet in de programmering van de verwijdering van huishoudelijke afvalstoffen en bedrijfsafvalstoffen die worden verwijderd in dezelfde inrichtingen, met name categorie 2-stortplaatsen en verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen. Het plan stelt een strikte opvolging voorop van het marktgebeuren. Restcapaciteiten, aanvoer, tarieven, marktverdeling,... vormen de basis voor de verdere afstelling van het uitvoerend beleid.

In de periode 2011-2012 werd door de OVAM (in overleg met de sector) een toekomstvisie uitgewerkt voor de rol van de stortplaatsen in het materialenbeleid. Deze visienota werd goedgekeurd door de minister op 19 oktober 2012.

Hierbij werd er voor gekozen om op heden geen bijkomende stortcapaciteit meer toe te laten op nieuwe locaties (waar nog geen vergunde categorie 1- of 2-stortplaats in exploitatie is). Een uitbreiding op bestaande locaties wordt niet uitgesloten, maar elke aanvraag zal beoordeeld worden ten opzichte van de reeds beschikbare stortcapaciteit binnen elke stortplaatscategorie. De categorie 2-stortplaatsen voor niet-gevaarlijke anorganische bedrijfsafvalstoffen (NGABA) en de categorie 2-stortplaatsen voor huishoudelijke afvalstoffen en vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen (H&VBA) worden samen beschouwd als één categorie, namelijk de categorie 2-stortplaatsen.

De kennis van de economische aspecten van het afvalgebeuren is nuttig voor alle actoren die daarbij betrokken zijn, de afvalproducenten, ophalers en verwerkers en de overheid, bij het nemen van maatregelen die interveniëren in het marktgebeuren.

1.2 Voortzetting van de studie over voorgaande jaren

Dit document moet gelezen worden als een actualisatie van en aanvulling op het gelijknamige document "Tarieven voor storten en verbranden, evolutie, huidige situatie en prognose" van de OVAM, over de jaren 1992 tot en met 2009. Dezelfde terminologie en indeling worden hernomen, tenzij expliciet anders bepaald. De belangrijkste bepalingen, nodig voor de juiste interpretatie van de gegevens, worden hierna herhaald.

Tot 2009 werd een uitgebreid document opgesteld. Vanaf verwerkingsjaar 2010 wordt er een beknopte versie van dit document opgesteld. Deze werkwijze moet toelaten om sneller gegevens te verwerken en invulling te geven aan de specifieke wensen van de gebruikers van de gegevens.

De edities sinds 2010 verschillen ook van de vorige edities wat betreft de specifieke verbrandingscapaciteit voor huishoudelijke afvalstoffen en gemengde bedrijfsafvalstoffen, vermits de totale verwerkingscapaciteit voor deze afvalstoffen sinds enkele jaren significant uitgebreid is. In het verleden werden enkel de huisvuilverbrandingsinstallaties besproken, maar met de realisatie van drie bijkomende verbrandingsinstallaties (waarin ook voorbehandelde

huishoudelijke afvalstoffen en gemengde bedrijfsafvalstoffen worden verwerkt) is de verwerkingscapaciteit binnen de Vlaamse context beduidend toegenomen sinds 2006.

1.3 Gehanteerde begrippen

De meeste begrippen die in deze publicatie worden gebruikt voor het benoemen van afvalstoffen en installaties zijn deze zoals ze in de wetgeving zijn bepaald. Waar afwijkende omschrijvingen gelden wordt dit in de tekst aangegeven.

Aanvullend worden in deze publicatie volgende begrippen gehanteerd die in de wetgeving niet eenduidig zijn bepaald:

- Categorie I stortplaats: stortplaats voor gevaarlijke afvalstoffen
- Categorie II NGABA stortplaats: stortplaats voor niet-gevaarlijke anorganische bedrijfsafvalstoffen
- Categorie II H&VBA stortplaats: stortplaats voor huishoudelijke en vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen
- Categorie III stortplaats: stortplaats voor inerte afvalstoffen
- Huishoudelijk en categorie 2-bedrijfsafval: de afvalstoffen die verwerkt worden in de verbrandingsovens voor huishoudelijke afvalstoffen en op de stortplaatsen categorie 2 voor huishoudelijke en daarmee vergelijkbare afvalstoffen;
- Recyclageresidu's: afvalstoffen waarvoor een verminderde milieuheffing als "recyclageresidu" van toepassing is;
- Hoog-calorisch afval: afvalstoffen met een calorische waarde van meer dan 13 000 MJ/kg;
- Laagcalorisch afval: afvalstoffen met een calorische waarde die minder dan 13 000 MJ/kg bedraagt.

2 De tarieven voor storten en verbranden

Het bedrag dat betaald wordt aan uitbaters van afvalverwerkingsinrichtingen is de som van het verwerkingstarief, vermeerderd met de milieuheffing, eventueel aangevuld met gemeentelijke opcentiemen. Op dat geheel moet nog eens BTW worden betaald. Alle tarieven zijn net als in vorige rapporten opgenomen exclusief BTW, exclusief milieuheffing en gemeentelijke opcentiemen. De BTW wordt berekend op de totale factuurprijs. Dit betekent dus de verwerkingsprijs, inclusief heffingen en opcentiemen. Aangezien niet-BTW-plichtigen, zoals de gemeentelijke samenwerkingsverbanden, de BTW niet kunnen recupereren, betekent de BTW op de milieuheffing en opcentiemen nog eens een extra fiscale druk. Het totaal BTW-tarief bedraagt 21 %.

De jaarlijkse prijsstijgingen moeten tevens in een economische context geplaatst worden.

2.1 Verbrandingsinstallaties uitsluitend vergund voor de verbranding van bedrijfsafvalstoffen

2.1.1 Aanvoer

Bedrijf	Locatie	Afvalstof	Totale hoeveelheid (ton)
Indaver	Antwerpen	Dierlijke bijproducten	335
Indaver	Antwerpen	Slib	4260
Indaver	Antwerpen	Recyclage-residu's	881
Indaver	Antwerpen	Gevaarlijk afval	102 033
Indaver	Antwerpen	Ander medisch afval	8 828
Indaver	Antwerpen	Ander laagcalorisch niet-gevaarlijk afval	6 574
Indaver Medical Services	Wilsele	Dierlijke bijproducten	4
Indaver Medical Services	Wilsele	Gevaarlijk afval	38
Indaver Medical Services	Wilsele	Ander medisch afval	3019
Indaver Medical Services	Wilsele	Ander laagcalorisch niet-gevaarlijk afval	71
Solvin	Antwerpen	Gevaarlijk afval (chloorhoudend)	11 244
Aquafin	Brugge	Waterzuiveringsslib	85 893
Electrabel	Rodenhuize	Biomassa – houtpellets	856 112
Electrabel	Kluisbergen	Biomassa-afval - olijfpitten	7 380
Electrabel	Kluisbergen	verontreinigd behandeld houtafval	193 310

Bedrijf	Locatie	Afvalstof	Totale hoeveelheid (ton)
E.ON Generation	Genk	Waterzuiveringsslib	82
E.ON Generation	Genk	Houtafval	84 075
E.ON Generation	Genk	Biomassa-Houtpellets	1000
Electrawinds – Biomassa	Oostende	Plantaardige oliën en vetten	384
Electrawinds – Biomassa	Oostende	Dierlijke vetten	27 913
Electrawinds Greenpower	Oostende	Dierlijke vetten	1 547
Rendac	Denderleeuw	Dierlijke vetten	2 186
Stora Enso (installatie 1)	Gent	Niet verontreinigd behandeld Houtafval	67 034
Stora Enso (installatie 1)	Gent	Biomassa-afval (zeefoverloop)	8 374
Oudegem Papier	Dendermonde	Afval van de recyclage activiteit	26 685
Spano	Oostrozebeke	Houtafval	23 925
Unilin	Wielsbeke	Houtafval	12 217
A & S energie	Oostrozebeke	Niet verontreinigd behandeld houtafval	176 668

Tabel 1: Verbrandingsinstallaties voor bedrijfsafval van derden. Situatie 2012

Voor een meer gedetailleerde beschrijving van deze installaties wordt verwezen naar de editie over 2009 van dit rapport.

2.2 Verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen en categorie 2-bedrijfsafvalstoffen

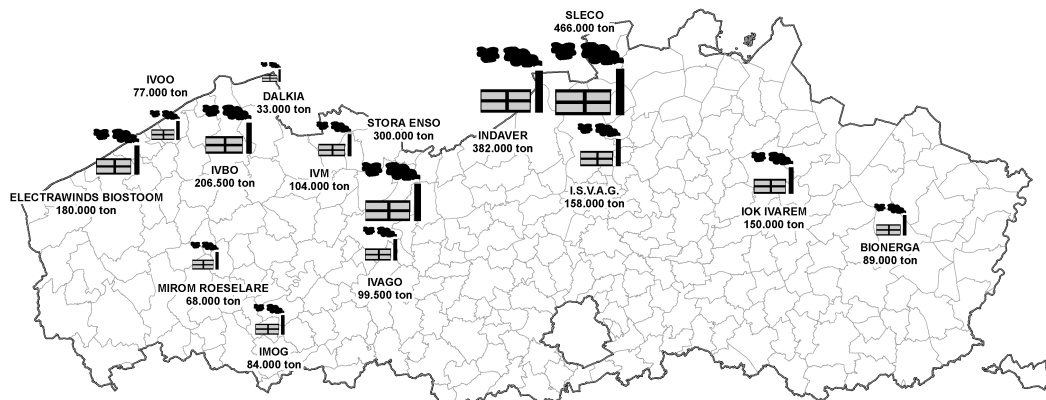
2.2.1 Situering

Het Vlaams Gewest telde in 2012 10 verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen. Bij de 10 installaties gaat het om 8 intercommunaal uitgebate installaties, de installatie van de nv DALKIA te Knokke-Heist en de installatie van de nv Indaver te Beveren. Naast huishoudelijk afval wordt hier ook bedrijfsafval (en in mindere mate ook slib en niet risicohoudend medisch afval) verwerkt.

Het Uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen 2003-2007 voorzag geen bijkomende roosterovenverbrandingscapaciteit, maar plande wel een realisatie van mechanisch-biologische verwerkingstechnieken (MBT). De enige installatie die gerealiseerd werd in het kader van dat uitvoeringsplan, was deze van IOK/Ivarem in Geel.

Sinds 2006 zijn er in Vlaanderen ook enkele bijkomende verbrandingsinstallaties gerealiseerd voor het verwerken van bedrijfsafvalstoffen. Deze installaties verbranden voornamelijk hoogcalorisch afval en slib. Strikt genomen verwerken deze installaties andere afvalstromen dan de huisvuilverbrandingsinstallaties, maar in relatie tot het afvalbeleid dat gericht is op het realiseren van een verbeterde verwerkingshiërarchie zijn deze installaties wel relevant en worden ze vanaf de editie over 2010 mee opgenomen in dit hoofdstuk. Het zijn de installaties van SLECO (Beveren), Electrawinds Biostoom (Oostende) en Stora Enso (Gent).

De grootte van de reeds bestaande huisvuilverbrandingsinstallaties op Figuur 1 wordt bepaald door de jaarlijkse capaciteit in ton.

Figuur 1: Verwerkingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen en bedrijfsafvalstoffen. Situatie 2012

2.2.2 Capaciteit, aanvoer en bezetting van de verbrandingsinstallaties in Vlaanderen

Naam	Capaciteit bij 10 GJ/ton	Aanvoer (ton/j)	% benutte capaciteit
IVAGO	99 500	101 261	102
IMOG	84 000	62 254	74
INDAVER	382 000	404 211	106
ISVAG	158 000	132 498	84
IVBO	206 500	156 377	76
IVM	104 000	100 947	97
IVOO	77 000	64 315	84
MIROM	68 000	65 835	97
DALKIA	33 000	33 670	102
BIONERGA	89 000	95 936	108
TOTAAL	1 300 000	1 217 103	94

Tabel 2: Aanvoer en capaciteit in ton van de verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen.

De capaciteit van een verbrandingsinstallatie in ton is niet eenduidig uit te drukken, omdat deze afhankelijk is van de calorische waarde van de verbrande afvalstoffen. De in bovenstaande tabel vermelde capaciteit is de berekende capaciteit bij 10 GJ/ton en bij een normale beschikbaarheid van 90 %, zoals opgenomen in het Uitvoeringsplan Milieuverantwoord Beheer van Huishoudelijke afvalstoffen (UMBHA). De aannames over de technische beschikbaarheid van de verbrandingsinstallatie zoals deze opgenomen waren in de vorige edities bleek immers in realiteit hoger te zijn. Vandaar dat in deze editie de capaciteiten uit het UMBHA opgenomen worden. In de mate dat een huisvuilverbrandingsinstallatie gemiddeld bij een andere stookwaarde werkt of dat de installatie meer of minder (bijvoorbeeld door langere stilstand door onderhoud) uren in bedrijf was, kan de werkelijke hoeveelheid verbrand afval hiervan verschillen. Indien in de toekomst door verder doorgedreven selectieve inzameling van

afvalstoffen de calorische waarde van het afval zou stijgen, kan dit wel betekenen dat de capaciteit (uitgedrukt in verwerkt tonnage afval) zou kunnen verminderen.

De totale theoretische verbrandingscapaciteit in Vlaamse huisvuilverbrandingsinstallaties bij een stookwaarde van 10 GJ/ton bedroeg in 2012 1 300 000 ton. Er werd in de 10 verbrandingsinstallaties 1 217 103 ton verbrand, zijnde 94 % van de theoretische capaciteit. Opvallend is dat ook dit jaar een aantal installaties, namelijk IVAGO, Indaver, Bionerga en DALKIA, hun capaciteit voor minstens 100 % benutten. Ze werkten in werkelijkheid bij een lagere stookwaarde of waren meer bedrijfsuren operationeel dan in de capaciteitsberekening werd aangenomen. Hierdoor is hun werkelijke capaciteit hoger dan de waarde vermeld in tabel 2.

In Tabel 3 zijn de aantal specifieke installaties voor bedrijfsafval die relevant zijn binnen het afvalbeheer voor huishoudelijk afval en gemengd bedrijfsafval meegenomen. Door een verhoogde aanvoer van afvalstoffen, het aanwenden van de afvalstoffen met een lagere calorische inhoud (en hierdoor verhoogde doorzet van afval in de installatie), een betere menging van de afvalstoffen vooraleer ze in de verbrandingshaard ingezet worden en meer beschikbare verwerkingsuren is de verbrande hoeveelheid afval in deze installaties 5 % hoger dan de hoeveelheid die er in 2011 verwerkt werd.

Naam	Capaciteit	Verbrande hoeveelheden (ton)
SLECO	466 000 *	603 693
Electrawinds BIOSTOOM	180 000	153 810
STORA ENSO (WBO 2)	300 000**	288 043

Tabel 3: Aanvoer en capaciteit in ton van de verbrandingsinstallaties voor bedrijfsafvalstoffen.

* de vergunde capaciteit heeft betrekking op slib en HCA. Dit is uitgedrukt in ton, momenteel is de installatie echter thermisch vergund, waardoor ook effectief meer verwerkt wordt.

** de vergunde capaciteit gaat uit van 50 % houtafval; 50 % RDF (= refused derived fuel); deze installatie is pas in 2010 opgestart.

2.2.3 Verdeling van de aanvoer per afvalsoort

	Tonnage	Percentage
Huisvuil, grofvuil en gemeentevuil	796 924	35,55
Niet gevaarlijke hoogcalorische bedrijfsafvalstoffen	646 825	28,59
Niet gevaarlijke laagcalorische bedrijfsafvalstoffen	337 094	14,90
Vast niet-risicohoudend medisch afval	16 719	0,74
Recyclageresidu's	1 331	0,06
Shredder en PSTshredderafval	7 083	0,31
RWZI-slib	142 460	6,30
Ander niet gevaarlijk slib	66 719	2,95
Andere afvalstoffen (vnl. houtafval)	247 494	10,60
Totaal	2 262 649	100

Tabel 4: Verdeling aanvoer naar de afvalverbrandingsinstallaties volgens afvalsoort (in ton).

De hoeveelheid slib die hier wordt weergegeven, is slechts een deel van de totale hoeveelheid verbrand slib. Slib dat verbrand werd bij Indaver nv in de draaitrommelovens, in de

verbrandingsinstallatie van Aquafin te Brugge of in de energiecentrales van Electrabel en E.On, is hier niet in rekening gebracht (zie tabel 1).

In Tabel 4 zijn de absolute en relatieve aandelen van de verschillende afvalfracties in de capaciteiten opgenomen. Deze verschillen van de tabel uit de edities tot 2009 van deze publicatie omdat nu ook een aantal specifieke installaties voor bedrijfsafvalstoffen (uit tabel 3) worden opgenomen. Meer dan de helft van de hier beschouwde capaciteit wordt ingevuld door huishoudelijk afval en niet gevaarlijk laagcalorisch bedrijfsafval. Die situeert zich voornamelijk in de huisvuilverbrandingsinstallaties. Het niet gevaarlijk laagcalorisch bedrijfsafval is in grote mate bedrijfsafval dat vergelijkbaar is met huishoudelijk afval. Het hoog-calorisch afval (HCA) wordt grotendeels verwerkt in de specifieke installaties voor bedrijfsafvalstoffen; een belangrijk aandeel van dit HCA is voorbehandeld RDF (refused derived fuel). RDF is afval dat specifiek is voorbehandeld met het oog op thermische toepassing; dit door middel van het verwerken van het afval tot een bepaalde stukgrootte of energiepellet, na voorafgaande uitsortering van een aantal materialen die voor recyclage in aanmerking komen.

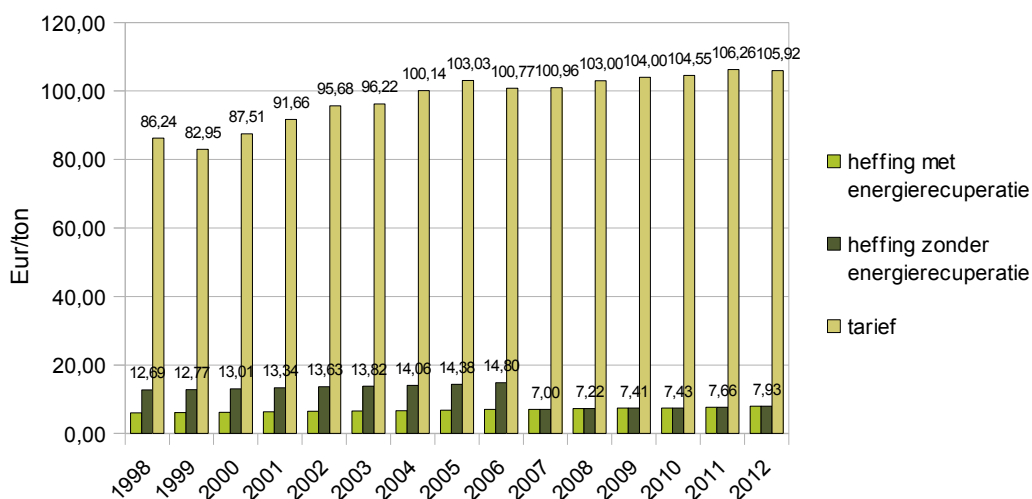
Ten opzichte van voorafgaand jaar is de hoeveelheid huishoudelijk afval licht gedaald, maar de verwerking van hoog-calorisch bedrijfsafval, slib en "andere" afvalstoffen is dan weer beduidend toegenomen.

2.2.4 Aanvoer uit andere gewesten en het buitenland

In 2012 werd er in de huisvuilverbrandingsinstallaties en in de drie installaties voor bedrijfsafval 49 324 ton aangevoerd uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, 38 073 ton uit Wallonië en 70 503 ton uit het buitenland. Het merendeel van de aanvoer uit de andere gewesten betreft hoog-calorisch of laagcalorisch bedrijfsafval. Opvallend is ook de verhoogde invoer van houtafval in de hierboven opgenomen capaciteit. Verder werd er ook in mindere mate slib geïmporteerd.

2.2.5 Tarieven

2.2.5.1 Tarieven voor huishoudelijke afvalstoffen

Figuur 2: Tariefevolucie voor huishoudelijke afvalstoffen in verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen.

Voor huishoudelijke afvalstoffen die verbrand worden in een installatie van een intergemeentelijke vereniging zijn 2 soorten tarieven te onderscheiden, met name het tarief voor de gemeenten die vennoot zijn van de intergemeentelijke vereniging, en dat voor de gemeenten die niet tot de intergemeentelijke vereniging behoren.

Het tarief voor de verbranding van "huisvuil, grofvuil en gemeentevuil" bedraagt gemiddeld 105,92 EUR/ton, variërend van 78 tot 142 EUR/ton. Het gemiddelde tarief ligt licht lager dan het tarief van het voorgaande jaar.

2.2.5.2 Tarieven voor bedrijfsafvalstoffen

Binnen de verbrandingstarieven voor bedrijfsafvalstoffen onderscheidt men tarieven voor laagcalorisch afval, hoogcalorisch afval, tarieven voor vast niet-risicohoudend medisch afval, waterzuiveringsslibs en recyclageresidu's. Dit tariefverschil wordt door de exploitant zelf gehanteerd. Het gehanteerde tarief is o.a. afhankelijk van de aard, samenstelling, verontreiniging, uniformiteit en hoeveelheid van het aangeboden afval.

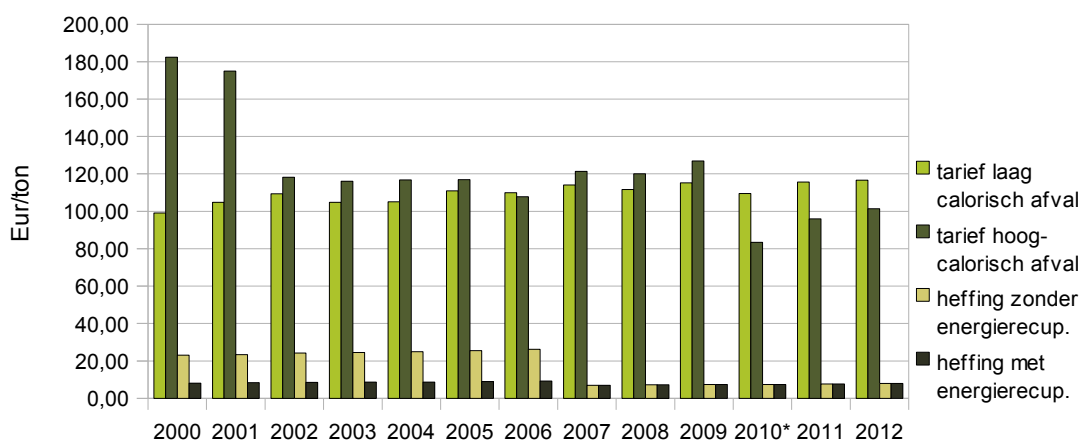
De cijfers voor 2012 zijn niet helemaal vergelijkbaar met de cijfers van tot 2009, vermits drie installaties die bedrijfsafval verwerken aan het rapport werden toegevoegd sinds 2010. Voor de vergelijking tussen 2010 en 2012 zijn wel dezelfde installaties gehanteerd.

2.2.5.2.1 Tarieven voor laag- en hoogcalorisch afval

De capaciteit van een roosterverbrandingsinstallatie is afhankelijk van de thermische en mechanische begrenzings. Verbranden van hoogcalorisch afval houdt in dat er minder massa per doorzettijd kan verbrand worden in deze traditionele huisvuilverbrandingsinstallatie. Wervelbedverbrandingsinstallaties maken vaak gebruik van een mengsel van hoog-calorische en laagcalorisch afval, alsook slib.

Uit de cijfers blijkt dat de verwerking van hoog-calorisch afval in de periode 2007-2010 duurder was dan die van laagcalorisch afval. Door de ingebruikname van nieuwe verwerkingscapaciteiten (SLECO, Electrawinds Biostoom, Stora Enso) kwam hier verandering in vermits deze nieuwe installaties op andere verbrandingstechnieken gebaseerd zijn dan de klassieke roosterverbrandingsinstallaties en ontworpen werden om ook hoogcalorische afvalstoffen te kunnen verbranden. Deze installaties zorgen al dan niet zelf voor de ideale (calorische) mix aan te verwerken afval, hetgeen een voorbereidingskost impliceert die in het gehanteerde verbrandingstarief tot uiting komt.

Bovendien speelt het invullen van een energiebehoefte en de energie-efficiëntie een grotere rol dan in het verleden; hierdoor hanteren deze bedrijven vaak ook andere tarieven.

Figuur 3: Tariefevolucie voor bedrijfsafvalstoffen in verbrandingsinstallaties

* de gegevens tot 2009 bestaan enkel uit de 10 huisvuilverbrandingsinstallaties; sinds 2010 zijn de drie installaties die bedrijfs-afvalstoffen verbranden opgenomen. Bijgevolg kunnen de prijzen tussen 2010 en de voorgaande jaren niet vergeleken worden.

Voor het verwerken van 1 ton laagcalorische bedrijfsafvalstoffen moest je in 2012 gemiddeld 116,65 EUR/ton betalen, exclusief milieuheffingen. Voor hoogcalorische bedrijfsafvalstoffen bedroeg het tarief gemiddeld 101,33 EUR/ton.

Met uitzondering van de installatie van ISVAG hebben alle huisvuilverbrandingsinstallaties eveneens bedrijfsafvalstoffen verbrand.

2.2.5.2.2 Tarieven voor vast niet-risicohoudend medisch afval

Alleen het vast niet-risicohoudend medisch afval mag verbrand worden in huisvuilverbrandingsinstallaties. Het risicohoudend ziekenhuisafval moet verbrand worden in installaties die hier specifiek voor vergund zijn zoals Indaver te Antwerpen of Indaver Medical Services te Wilsele (zie tabel 1). De installatie in Wilsele sloot in de loop van 2012, terwijl in het najaar van 2012 een nieuwe installatie opgestart werd bij Indaver te Antwerpen.

Zes huisvuilverbrandingsinstallaties hebben in de loop van 2012 vast niet-risicohoudend medisch afval verbrand. In totaal gaat het om 16 719 ton. Gemiddeld bedraagt het verbrandingstarief 125,31 EUR/ton.

2.2.5.2.3 Tarieven voor de recyclageresidu's

De verbrandingsinstallaties melden dat ze in 2012 1 331 ton brandbare recyclageresidu's hebben verbrand. De totale hoeveelheid verbrande recyclageresidu's ligt hoger, maar zij werden door sommige exploitanten gerapporteerd onder de term "hoogcalorisch" of "laagcalorisch" bedrijfsafval. Bovendien wordt sinds 2012 ook onder shredderafval en PST-shredderafval gerapporteerd, nl. 7 083 ton.

2.2.5.2.4 Tarieven voor het niet-gevaarlijk RWZI-slib

In 2012 werd er in 2 verbrandingsinstallaties niet-gevaarlijk RWZI-slib verbrand. Het gaat hier om 142 460 ton. Het overgrote deel werd verwerkt in de wervelbedverbrandingsinstallatie van SLECO. Vermits dit slechts door twee installaties werd gerapporteerd, worden hier geen tarieven vermeld.

2.2.5.2.5 Tarieven voor het ander niet-gevaarlijk slib

Er werd ook 66 719 ton ander niet-gevaarlijk slib (afkomstige van derden) verbrand. Vermits dit slechts door een installatie werd gerapporteerd, worden hier geen tarieven vermeld.

2.3 Voorbehandelingsinstallatie voor huishoudelijke afvalstoffen en categorie 2-bedrijfsafvalstoffen

De enige afvalscheidingsinstallatie die momenteel in Vlaanderen in werking is, is een samenwerking van de Mechelse intergemeentelijke vereniging IVAREM en de Kempische intergemeentelijke vereniging IOK. In deze installatie wordt in principe al het huishoudelijk afval en hiermee vergelijkbaar categorie 2-bedrijfsafval van de Mechelse en Kempische regio verwerkt volgens de techniek van biologisch drogen en mechanisch scheiden. De installatie heeft een capaciteit van 150 000 ton.

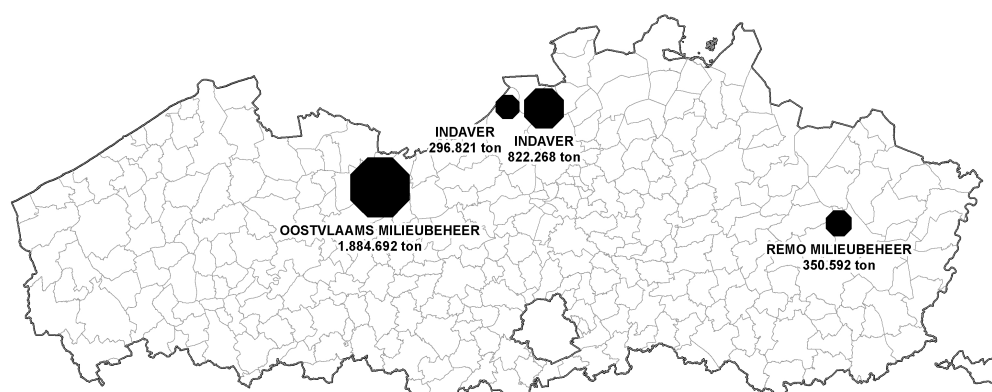
De totale aanvoer in 2012 bedraagt 107 641 ton. Er werd 68 223 ton huishoudelijk afval en 36735 ton bedrijfsafval verwerkt bij IOK/IVAREM. Het overig deel is voornamelijk afval van gemeentediensten en recyclageresidu van de gft-compostering.

De installatie produceert een RDF dat op haar beurt in een verbrandingsinstallatie voor HCA wordt verbrand.

2.4 Stortplaatsen categorie 1

2.4.1 Situering

Categorie 1-stortplaatsen zijn uitsluitend bestemd voor gevaarlijke afvalstoffen. Het Vlaamse Gewest telde in 2012 4 vergunde categorie 1-stortplaatsen: Indaver-Antwerpen, Indaver-Beveren, Remo en Oost-Vlaams Milieubeheer (OVMB) (Figuur 4). De grootte van het symbool zoals weergegeven op figuur 4 staat in verhouding tot de restcapaciteit op 31 december 2012.

Figuur 4: Restcapaciteit vergunde categorie 1 stortplaatsen. Situatie 2012

Daarnaast zijn er nog een aantal bedrijfsgebonden categorie 1-stortplaatsen vergund die alleen worden gebruikt voor afvalstoffen afkomstig van eigen bedrijvigheid. Zij vallen buiten het onderzoeksgebied van deze publicatie.

2.4.2 Capaciteit en aanvoer

Naam	Restcapaciteit (m ³) categorie 1-stortplaats	Dichtheid (ton/m ³)	Berekende restcapaciteit (ton)
INDAVER-BEVEREN	296 821	1	296 821
INDAVER-ANTWERPEN	548 179	1,5	822 268
OVMB nv	1 570 577	1,2	1 884 692
REMO nv	350 592	1	350 592
Totaal	2 766 169		3 354 373

Tabel 5: Restcapaciteit op de categorie 1-stortplaatsen op 31 december 2012.

De totale vergunde restcapaciteit op 31 december 2012 op de categorie 1-stortplaatsen bedraagt ongeveer 2,7 miljoen m³ of ca 3,4 miljoen ton. Dit is ca. 155 000 m³ meer dan eind 2011.

Dit is enerzijds te wijten aan het feit dat in 2012 bij de nv Indaver de categorie 1-stortplaats te Antwerpen werd uitgebreid met 500 000 m³ (genaamd 'de vallei', vergund bij deputatiebesluit van 8 november 2012 tot 1 januari 2020).

Anderzijds werd bij deputatiebesluit van 8 november 2012 aan de nv Remo vergunning verleend voor het uitbreiden van de categorie 1- en 2-stortplaats met zone VIII met een netto-

stortcapaciteit van 1 205 000 m³, met het oog op toekomstige valorisatie, voor een termijn eindigend op 11 september 2017. Hierbij wordt er 350 592 m³ voorzien voor het storten van gevaarlijke afvalstoffen.

Aard van de afvalstof	Hoeveelheid categorie 1-stortplaats
Niet gevaarlijk slib	122
Bodemas	21 911
Verontreinigde grond (van bodemsanering)	4 680
Recyclageresidu's (niet-brandbaar)	1 161
Ander niet-gevaarlijk, niet-brandbaar, niet- gesolidificeerd afval (bedrijfsafvalstoffen)	689
Ander gevaarlijk, niet- gesolidificeerd afval (zoals ovenpuin, filterkoeken)	19 079
Ander gevaarlijk gesolidificeerd afval	241 095
Vliegassen	13 039
Asbestcementafval	53 033
Ander asbesthoudend afval	8 363
Ander	130
Totaal	363 302

Tabel 6: De aanvoer op de categorie 1-stortplaatsen in ton.

De aanvoer is opgesplitst in een aantal specifieke afvalstromen.

In 2012 werd 363 302 ton gestort op categorie 1-stortplaatsen.

De aanvoer op de categorie 1-stortplaatsen is in 2012 gedaald met ca 44 500 ton ten opzichte van in 2011.

Dit verschil kan verklaard worden doordat er bij de nv OVMB in 2011 een sterk verhoogde aanvoer was van verontreinigde grond afkomstig van specifieke saneringsprojecten. Deze aanvoer is in 2012 sterk verminderd.

Een vergelijking van de jaarlijkse aanvoer met enerzijds de in exploitatie zijnde capaciteit en anderzijds de vergunde capaciteit die nog niet ingericht is, laat toe te besluiten dat er op de categorie 1-stortplaatsen eind 2012 nog stortcapaciteit voorhanden is voor de komende 9,2 jaar.

2.4.3 Verdeling van de categorie 1-aanvoer per afvalsoort en volgens herkomst

Aard van het te storten afval	Vlaanderen	Brussel	Wallonië	Totaal
Niet gevaarlijk slib	122	0	0	122
Bodemas	21 911	0	0	21 911
Verontreinigde grond	4 680	0	0	4 680
Recyclage-residu's (niet-brandbaar)	0	1 161	0	1 161
Shredderafval	0	0	0	0
Ander niet-gevaarlijk, niet-brandbaar, niet-gesolidificeerd afval (bedrijfsafvalstoffen)	689	0	0	689
Ander gevaarlijk, niet-gesolidificeerd afval	19 024	0	55	19 079
Ander gevaarlijk gesolidificeerd afval	190 002	0	51 093	241 095
Vliegassen	13 039	0	0	13 039
Asbesthoudend afval + asbestcement-afval	57 931	451	3 004	61 396
Ander	130	0	0	130
Totaal	307 528	1 612	54 152	363 302

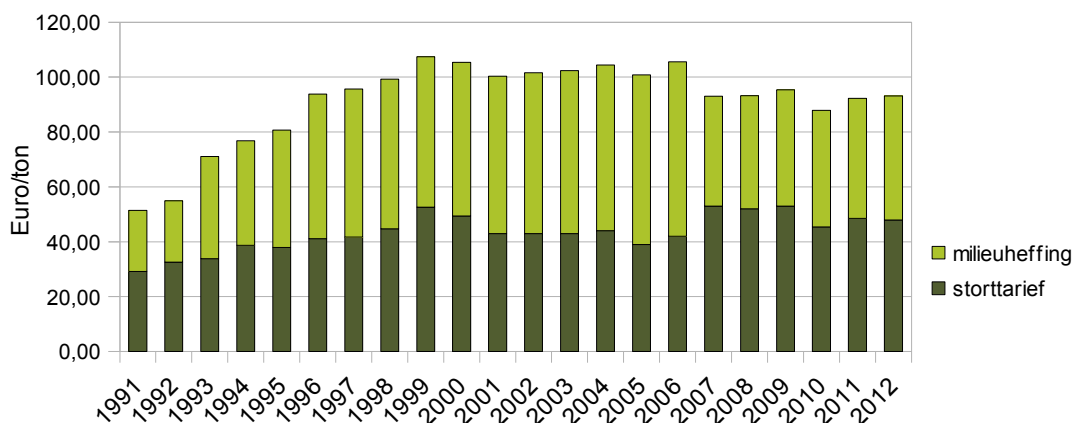
Tabel 7: Verdeling van de aanvoer op categorie 1-stortplaatsen per afvalsoort en volgens herkomst (in ton).

Er werd ook nog 10 ton asbesthoudend afval ingevoerd vanuit het buitenland.

2.4.4 Tarieven

Op de categorie 1-stortplaatsen wordt het tarief berekend op basis van de samenstelling van de aangeboden vracht, die door bemonstering wordt bepaald. Tussen de verschillende inrichtingen bestaan grote verschillen in de wijze van tarifiering. Er is aan de stortplaatsen gevraagd om een gemiddeld tarief te rapporteren, waarbij elk tarief gewogen is aan zijn respectievelijke aanvoer in 2012. Die gemiddelde tarieven zijn bij de verwerking van de gegevens op hun beurt gewogen aan het aandeel van de verschillende stortplaatsen in de totale aanvoer van afval op deze stortplaatsen in Vlaanderen.

2.4.4.1 Evolutie op de categorie 1-stortplaatsen

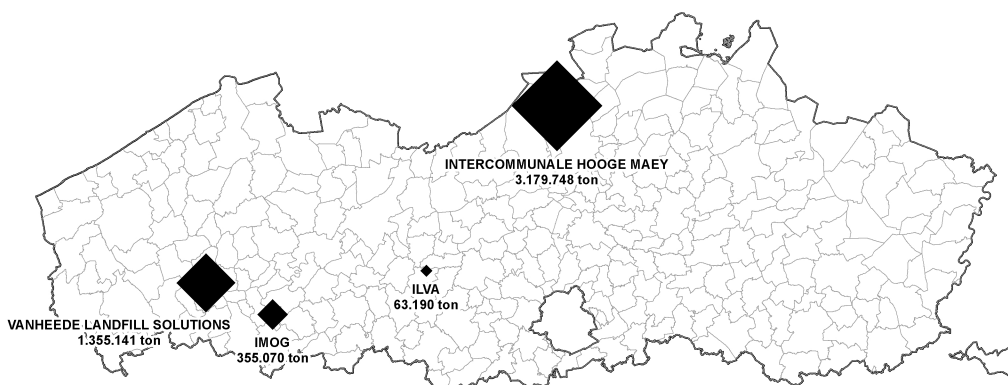
Figuur 5: Tariefevolucie van de gewogen gemiddelde stortprijs op een categorie 1-stortplaats.

Het gewogen gemiddeld storttarief, exclusief milieuheffingen en gemeentelijke opcentiemen, bedraagt 47,87 EUR/ton in 2012.

2.5 Stortplaatsen categorie 2 voor huishoudelijk en daarmee vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen – Stortplaatsen categorie 2 voor niet-gevaarlijke, anorganische bedrijfsafvalstoffen

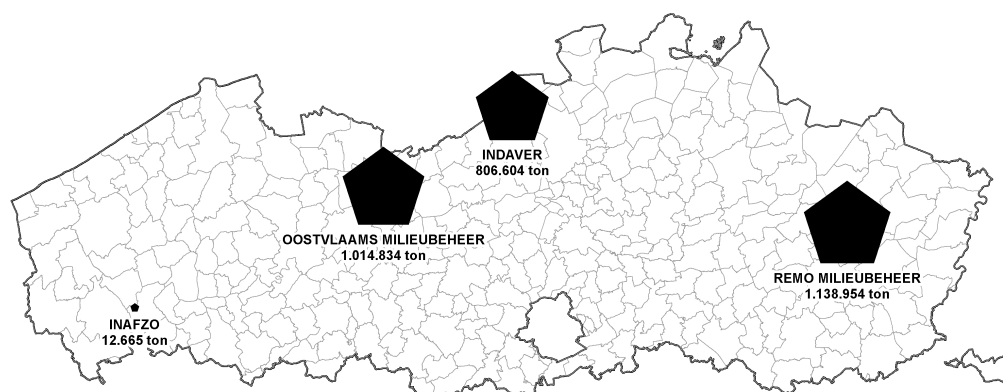
2.5.1 Situering

In 2012 waren er vier categorie 2 stortplaatsen voor huishoudelijk en daarmee vergelijkbaar bedrijfsafval (H&VBA-stortplaatsen) vergund (Figuur 6) en vier categorie 2-stortplaatsen voor niet-gevaarlijke, anorganische bedrijfsafvalstoffen (cat 2 NGABA-stortplaatsen) (Figuur 7).

Figuur 6: stortplaats categorie 2 - huishoudelijk en vergelijkbaar bedrijfsafval. Situatie 2012

De locatie van de vier categorie 2 H&VBA-stortplaatsen is weergegeven op Figuur 6. Van deze stortplaatsen zijn er drie uitgebaat door een intergemeentelijke vereniging en één door een private onderneming.

Figuur 7: Restcapaciteit vergunde categorie 2 NGABA-stortplaatsen. Situatie 2012

De locatie van de vier categorie 2 NGABA-stortplaatsen is weergegeven op figuur 7.

Tevens is de stortplaats van de nv Silvamo te Kortemark vergund tot 19 juni 2023 als categorie 2 NGABA-stortplaats, meer bepaald voor de volgende specifieke afvalstromen: niet-herbruikbare baggerspecie, residu's van grondreinigingscentra en verontreinigde, niet-reinigbare gronden (restcapaciteit eind 2012: 537 530 m³). De stortplaats van de nv Stevan te Lendeledede (vergund tot 23 december 2011) werd definitief afgewerkt in 2012 en is in nazorg sinds 26 november 2012.

Daarnaast werd bij ministerieel besluit van 29 maart 2012 vergunning verleend aan de nv OB&D voor de exploitatie van een categorie 2-stortplaats voor anorganische bedrijfsafvalstoffen met een capaciteit van 76 000 m³ te Ronse voor een termijn eindigend op 28 april 2016. Hierbij werden voornoemde specifieke afvalstromen (die ook bij Silvamo worden gestort) aangevraagd en vergund.

2.5.2 Restcapaciteit en aanvoer voor Vlaanderen

	West-Vlaanderen	Oost-Vlaanderen	Antwerpen	Limburg	Vlaams-Brabant	Totaal
Rest-capaciteit	1 710 211	63 190	3 179 748	0	0	4 953 149
% aandeel	35%	1%	64%	0%	0%	100%
Aanvoer in 2012	148 568	60 574	66 385	0	0	275 527
% aandeel	54%	22%	24%	0%	0%	100%

Tabel 8: Capaciteit op 31 december 2012 van de categorie 2 H&VBA-stortplaatsen, in ton.

In 2012 werd er 275 527 ton afval gestort op de 4 vergunde categorie 2 H&VBA-stortplaatsen. Dit is ca 12 438 ton minder dan in 2011.

Van de totale gestorte hoeveelheid (275 527 ton) werd er 77 189 ton ingenomen als brandbare bedrijfsafvalstoffen in afwijking op de stortverboden. In 2012 werden er aan de 4 stortplaatsexploatanten voor 261 000 ton stortafwijkingen verleend op het stortverbod. Het totaal verleende contingent werd in 2012 dus niet volledig benut.

Voor de cat 2 H&VBA-stortplaatsen werd een dichtheid van 1ton/m³ gehanteerd.

De vergunde restcapaciteit op 31 december 2012 bedraagt ca 4,9 miljoen ton.

In 2012 werd door Ilva een vermindering van de categorie 2-stortcapaciteit met 410 000 m³ aangevraagd, gezien de aanvoer van afval bij Ilva de laatste jaren stelselmatig daalde.

Bij deputatiebesluit van 20 september 2012 werd dan aan Ilva een milieuvergunning verleend om de laatste fase VI (410 000 m³) van de betreffende zandgroeve op te vullen met niet-verontreinigde uitgegraven bodem (in plaats van met afval).

Voor de verdere exploitatie van de stortplaats van Ilva (meer bepaald fase V en een beperkt deel van fase IVb) werd in 2012 een hervergunning voor één jaar aangevraagd (tot eind 2013), gezien de stortplaats vergund was tot 22 december 2012.

In 2012 is er enkel in de provincie Oost-Vlaanderen een stijging van de aanvoer waar te nemen, namelijk van 38 660 ton in 2011 naar 60 574 ton in 2012. Dit is enerzijds te wijten aan de verhoogde aanvoer van asbestcementafval en brandbare recyclageresidu's op de stortplaats van Ilva. Anderzijds werd er in 2012 bij Ilva een nieuwe afvalstroom gestort, namelijk niet-reinigbare, verontreinigde gronden. Het is de bedoeling van Ilva om de stortplaats te Vlierzele tegen eind 2013 definitief te sluiten.

Naam	Restcapaciteit (m³) categorie 2- stortplaats	Dichtheid (ton/m³)	Berekende restcapaciteit (ton)
INDAVER- BEVEREN	806 603	1	806 603
INAFZO nv	12 665	1	12 665
OVMB nv	845 695	1,2	1 014 834
REMO nv	1 138 954	1	1 138 954
Totaal	2 803 917		2 973 056

Tabel 9: Restcapaciteit op de categorie 2-NGABA stortplaatsen, op 31 december 2012.

De totale vergunde restcapaciteit op categorie 2 NGABA-stortplaatsen bedraagt op 31 december 2012 circa 2,8 miljoen m³ of ca 3 miljoen ton.

Dit is ca 450 000 m³ meer dan eind 2011. Dit is te wijten aan het feit dat in 2012 bij Remo de categorie 1- en 2-stortcapaciteit werd uitgebreid met 1 205 000 m³ met het oog op toekomstige valorisatie (vergund bij deputatiebesluit van 8 november 2012 tot 11 september 2017). Hierbij wordt er 1 138 954 m³ voorzien voor het storten van niet-gevaarlijke anorganische bedrijfsafvalstoffen.

In 2012 werd er 571 171 ton gestort op de vier vergunde categorie 2-NGABA stortplaatsen.

Rekening houdend met de beschikbare vergunde restcapaciteit eind 2012 op de categorie 2-stortplaatsen (NGABA + H&VBA), namelijk 7 926 205 ton en de totale aanvoer in 2012, namelijk 846 698 ton, is er eind 2012 nog een vergunde resterende stortcapaciteit voor 9,3 jaar op de categorie 2-stortplaatsen.

2.5.3 Verdeling van de aanvoer per afvalsoort

	Tonnage	% aandeel
Huisvuil, grofvuil en gemeentevuil	21 161	8%
Recyclageresidu's (brandbaar)	58 755	21%
Recyclageresidu's (niet-brandbaar)	9 412	3%
Bodemas	37 057	13%
Gemengd bouw- en sloopafval	18 272	7%
Asbestcement	34 711	13%
Niet-gevaarlijk, niet-brandbaar, niet-gesolidificeerd afval	12 356	4%
Niet-gevaarlijk, brandbaar niet-geconsolideerd afval	46 035	17%
Verontreinigde grond (niet-reinigbaar)	12 811	5%
Residu's post-shredder-activiteiten	12 750	5%
Andere	12 207	4%
Totaal	275 527	100%

Tabel 10: Verdeling van de aanvoer op de categorie 2 H&VBA-stortplaatsen per afvalsoort, in ton.

De hoeveelheid gestorte huishoudelijke afvalstoffen blijft sinds 2006 quasi constant (tussen de 20 000 en 30 000 ton per jaar). Het gaat voornamelijk om niet-brandbaar grofvuil.

De hoeveelheid gestorte bedrijfsafvalstoffen (exclusief bodemas) is gestegen ten opzichte van de aanvoer in 2011, namelijk van 213 992 ton naar 217 309 ton.

Opvallend is dat er drie nieuwe afvalstromen worden gestort op de categorie 2 H&VBA stortplaatsen in 2012, namelijk: niet-reinigbare, verontreinigde gronden (bij Ilva en de Hooge Maey), residu's van post-shredderactiviteiten (bij Imog) en niet-brandbare recyclageresidu's (bij Imog).

Daarnaast is er een sterke daling ten opzichte van de aanvoer in 2011 van de hoeveelheden gestorte asbestcementafvalstoffen (17 819 ton minder), bodemas (7 366 ton minder) en niet-gevaarlijke, niet-brandbare, niet-gesolidificeerde afvalstoffen (9 339 ton minder). Deze daling doet zich voornamelijk voor bij Vanheede Landfill Solutions (voor asbestcementafval en niet-brandbaar, niet-gesolidificeerd afval) en bij de Hooge Maey (voor bodemas).

Aard van de afvalstof	Hoeveelheid categorie 2-NGABA stortplaats
Drinkwaterslib	645
Ander niet gevaarlijk slib	162 296
Bodemas	90 891
Verontreinigde grond (van bodemsanering)	74 898
Recyclageresidu's (niet-brandbaar)	15 215
Recyclageresidu's (brandbaar)	11 255
Shredderafval	23 413
PST-shredderafval	75 140
Ander niet-gevaarlijk, niet-brandbaar, niet- gesolidificeerd afval (bedrijfsafvalstoffen)	22 921
Ander niet-gevaarlijk, brandbaar, niet-gesolidificeerd afval (bedrijfsafvalstoffen)	9 007
Vliegassen	82 632
Ander	2 858
Totaal	571 171

Tabel 11: De aanvoer op de categorie 2 NGABA-stortplaatsen in ton.

In 2012 werd 571 171 ton gestort op de categorie 2 NGABA-stortplaatsen. De aanvoer op de categorie 2-stortplaatsen is in 2012 gestegen met ca 12 860 ton ten opzichte van in 2011.

De stijging op de categorie 2-stortplaatsen is enerzijds te wijten aan de toegenomen aanvoer van ander niet-gevaarlijk slib, meer bepaald mineraal slib afkomstig van grondreinigingscentra dat gestort werd bij Inafzo.

Anderzijds is er een sterke stijging van de hoeveelheid gestorte verontreinigde grond (van 30 053 ton in 2011 naar 74 898 ton in 2012) bij Inafzo.

Op die manier is de stortplaats van Inafzo eind 2012 bijna volstort, zodat tegen 23 oktober 2013 (einddatum vergunning Inafzo) de stortplaats volledig zal afgewerkt zijn.

De aanvoer van shredderafval (inclusief PST-shredder) is in 2012 sterk gedaald, namelijk met 80 000 ton ten opzichte van de aanvoer in 2011. Voor shredderafval is dit van 74 527 ton in 2011 naar 23 413 ton in 2012 en voor PST-shredder: van 104 099 ton in 2011 naar 75 140 ton in 2012.

17 % van de totale aanvoer op categorie 2 NGABA-stortplaatsen betreft shredderafval (inclusief PST-shredder), verspreid overdrie stortplaatsen, namelijk Inafzo (16 592 ton PST + 1 385 ton shredder), OVMB (22 505 ton PST + 500 ton shredder) en Remo (36 042 ton PST + 21 526 ton shredder).

De aanvoer van vliegias en bodemas is in 2012 toegenomen met 15 597 ton voor vliegias en met 6 781 ton voor bodemas.

2.5.4 Verdeling van de aanvoer per afvalsoort en volgens herkomst

	Vlaanderen	Brussel	Wallonië	Totaal
Huisvuil+grof+ gemeentevuil	21 161	0	0	21 161
Recyclage residu's (brandbaar)	56 925	0	1 830	58 755
Recyclageresidu's (niet-brandbaar)	9 412	0	0	9 412
Bodemas	37 057	0	0	37 057
Gemengd bouw- en sloop	18 266	0	6	18 272
Asbestcement	33 583	186	942	34 711
Niet-gevaarlijk, niet-brandbaar, niet-gesolidificeerd afval	12 356	0	0	12 356
Niet-gevaarlijk, brandbaar, niet-gesolidificeerd afval	45 607	0	428	46 035
Verontreinigde grond (niet-reinigbaar)	12 811	0	0	12 811
PST-shredder	12 750	0	0	12 750
Andere (KSP gebruikt als tussenafdek)	385	0	11 822	12 207
Totaal	260 313	186	15 028	275 527

Tabel 12: Verdeling van de gestorte hoeveelheden op de cat 2H&VBA-stortplaatsen per afvalsoort (in ton) en volgens herkomst. (KSP : Keramiek, Stenen, Porselein)

In 2012 is de hoeveelheid gestort afval afkomstig van Vlaanderen gestegen met ongeveer 6 500 ton. Het betreft voornamelijk verontreinigde gronden en recyclageresidu's (niet-brandbaar).

De hoeveelheid afval afkomstig van Wallonië die in 2012 gestort werd op een categorie 2 H&VBA-stortplaats in het Vlaamse gewest is gedaald met ca. 15 000 ton ten opzichte van de gestorte hoeveelheid in het voorgaande jaar. Het betreft vooral een daling van de gestorte hoeveelheid asbestcementafval. Daarnaast is in 2012 is de hoeveelheid gestort afval afkomstig van het Brussels Gewest verminderd met ca 3 600 ton.

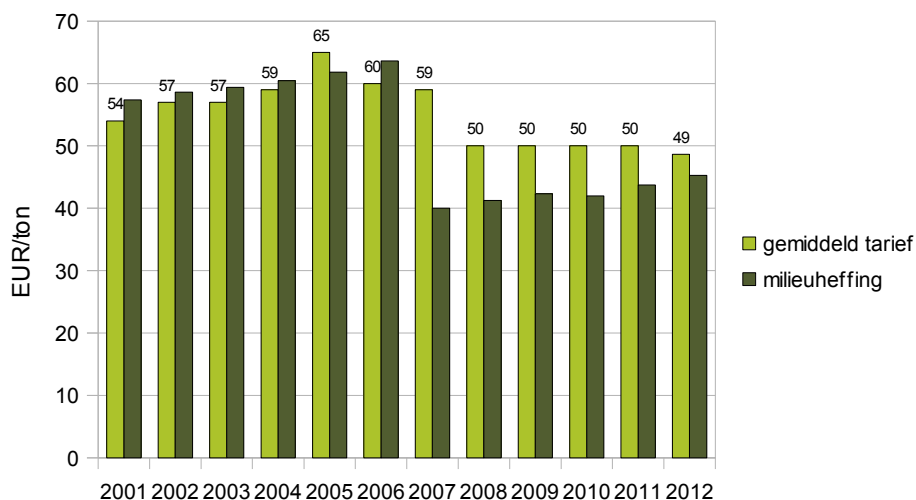
Aard van het te storten afval	Vlaanderen	Brussel	Wallonië	Totaal
Ander niet gevaarlijk slib	156 401	0	5 895	162 296
Bodemas	90 891	0	0	90 891
Verontreinigde grond	45 329	0	29 569	74 898
Recyclage-residu's (niet-brandbaar)	15 215	0	0	15 215
Recyclageresidu's (brandbaar)	11 255	0	0	11 255
Shredderafval	20 502	323	2 588	23 413
PST-shredder	44 599	1 473	29 068	75 140
Ander niet-gevaarlijk, niet-brandbaar, niet-gesolidificeerd afval (bedrijfsafvalstoffen)	21 853	0	1 068	22 921
Ander niet-gevaarlijk, brandbaar, niet-gesolidificeerd afval (bedrijfsafvalstoffen)	8 386	3	618	9 007
Vliegassen	82 632	0	0	82 632
Drinkwaterslib	645	0	0	645
Ander	1 746	0	1 112	2 858
Totaal:	499 454	1 799	69 918	571 171

Tabel 13: Verdeling van de aanvoer op categorie 2 NGABA-stortplaatsen per afvalsoort en volgens herkomst.

Opmerkelijk voor 2012 is de sterke stijging van de gestorte hoeveelheid verontreinigde grond afkomstig van Vlaanderen en van Wallonië en van de gestorte hoeveelheid mineraal slib afkomstig van grondreinigingscentra in Vlaanderen.

2.5.5 Tarieven

2.5.5.1 Tarieven voor huishoudelijke afvalstoffen

Figuur 8: Tariefevolutie voor categorie 2 H&VBA-stortplaatsen.

Het gemiddeld tarief voor het storten van huishoudelijke afvalstoffen bedroeg in 2012 48,64 EUR/ton (exclusief milieuheffing). Dit tarief is lichtjes gedaald ten opzichte van voorgaande jaren (sinds 2008 was dit 50 EUR/ton). Vermoedelijk is dit te wijten aan het beperkt aanbod te storten afval, namelijk de fractie niet-brandbaar grofvuil.

	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Aan-voer in ton	154 552	151 848	139 252	114 612	28 771	29 184	27 567	28 977	26 717	29 550	21 161

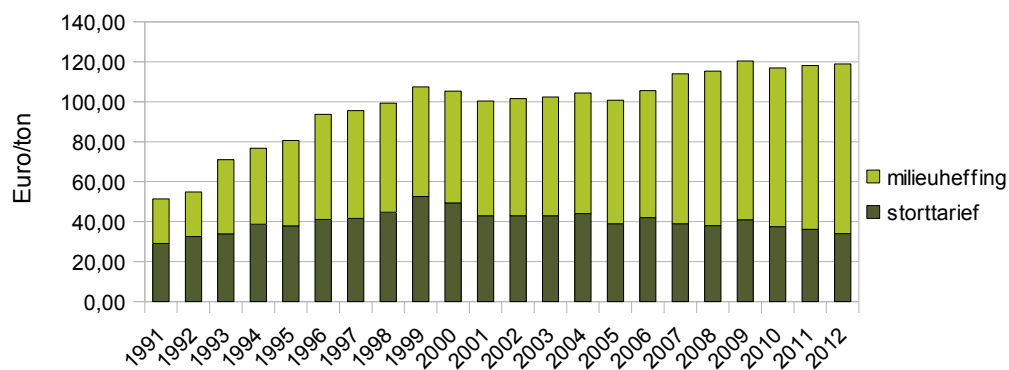
Tabel 14: Aanvoer huishoudelijk afval op cat 2 H&VBA-stortplaatsen.

2.5.5.2 Tarieven voor bedrijfsafvalstoffen op de categorie 2 H&VBA-stortplaatsen

Het gewogen gemiddelde storttarief bedroeg in 2012 40,14 EUR/ton (exclusief milieuheffing en gemeentelijke opcentiemen).

Bodemassen genieten van een verlaagd tarief aangezien ze gebruikt kunnen worden als tussenafdeklaag en ook omwille van de hogere dichtheid waardoor het ingenomen volume per ton kleiner is. Gemiddeld wordt hiervoor 22 EUR/ton betaald.

2.5.5.3 Tarieven voor bedrijfsafvalstoffen op de categorie 2-NGABA stortplaatsen

Figuur 9: Tariefevolucie van de gewogen gemiddelde stortprijs op een categorie 2-NGABA stortplaats.

Het gewogen gemiddeld storttarief, exclusief milieuheffingen en gemeentelijke opcentiemen, bedraagt 34 EUR/ton in 2012.

Shredderafval en PST-shredder wordt op drie categorie 2-NGABA-stortplaatsen gestort. Het storttarief voor shredderafval op die drie stortplaatsen bedraagt gemiddeld 38 EUR/ton en voor PST-shredder gemiddeld 36 EUR/ton.

2.6 Stortplaatsen categorie 3

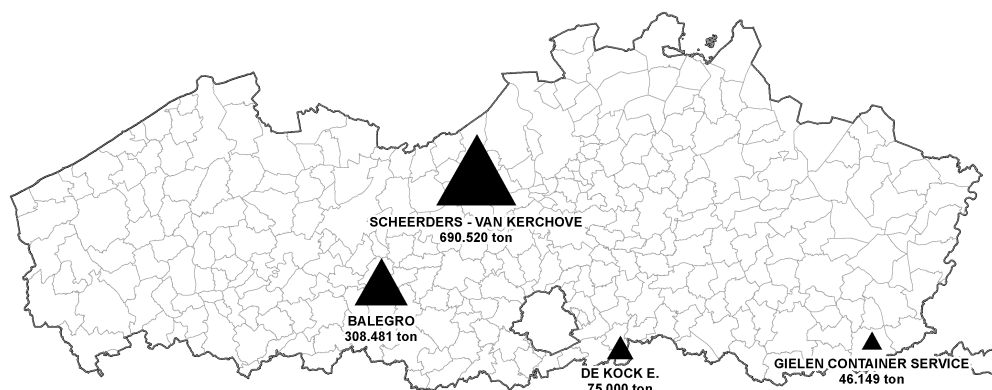
2.6.1 Situering

In Vlaanderen waren er in 2012 vijf vergunde categorie 3-stortplaatsen die opengesteld zijn voor derden.

Hierbij dient opgemerkt dat er slechts op 4 stortplaatsen effectief aanvoer was.

De stortcapaciteit van de nv Vanheede Landfill Solutions te Roeselare, die nog vergund is tot 12 augustus 2012, is sinds augustus 2009 volstort. Deze stortplaats is momenteel in de afwerkingsfase.

De locaties van de vier operationele stortplaatsen zijn op Figuur 10 afgebeeld. De grootte van het symbool staat in verhouding tot de restcapaciteit eind 2012.

Figuur 10: Restcapaciteit vergunde categorie 3 stortplaatsen (ton/jaar). Situatie 2012.

2.6.2 Capaciteit en aanvoer

	West-Vlaanderen	Oost-Vlaanderen	Antwerpen	Limburg	Vlaams-Brabant	Totaal
Tonnage	0	999 001	0	46 149	75 000	1 120 150

Tabel 15: Vergunde restcapaciteit categorie 3-stortplaatsen per provincie (in ton).

De vier categorie 3-stortplaatsen hebben eind 2012 een totale restcapaciteit van 1,1 miljoen ton.

Uit de gegevens van de betaalde milieuheffingen blijkt dat in 2012 36 460 ton gestort is. Dit is 1 595 ton minder dan in 2011. De daling is voornamelijk te wijten aan de verminderde aanvoer bij Balegro (voorheen Verlee).

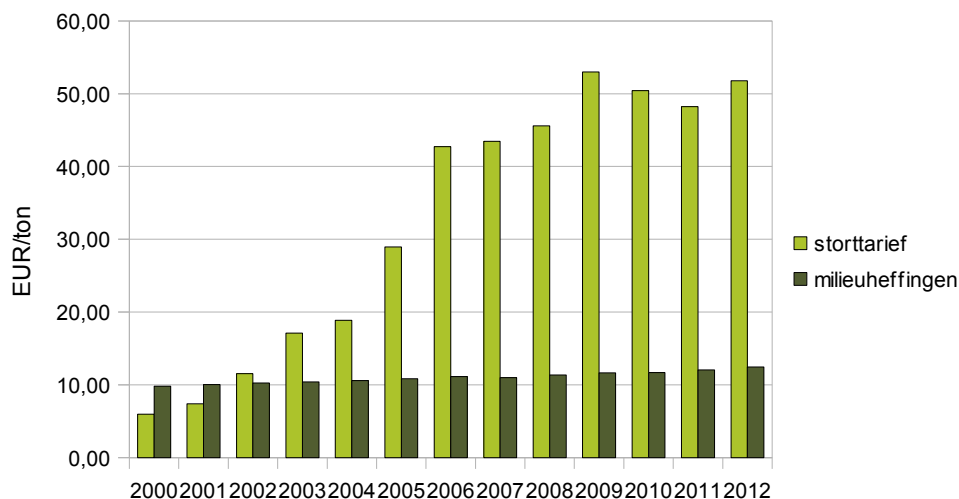
De totale aanvoer op de categorie 3-stortplaatsen bestaat voor 57 % (20 784 ton) uit asbestcementafvalstoffen. Deze hoeveelheid wordt gestort op twee categorie 3-stortplaatsen, namelijk: 11 970 ton in de provincie Vlaams-Brabant en 8 814 ton in de provincie Oost-Vlaanderen. Het overige aandeel betreft inerte afvalstoffen vanuit de bouwsector.

Zoals vereist door de milieuwetgeving (VLAREM II), worden de asbestcementshoudende bouwafvalstoffen in een apart stortvak gestort op de daartoe vergunde categorie 3-stortplaatsen.

Rekening houdend met het huidige aanvoerritme, volstaat de beschikbare categorie 3-restcapaciteit ruim voor de komende 30 jaar.

2.6.3 Tarieven

2.6.3.1 Evolutie

Figuur 11: Tariefevolutie voor categorie 3-stortplaatsen.

Het gemiddeld storttarief, exclusief milieuheffingen en gemeentelijke opcentiemen, bedraagt 51,79 EUR/ton in 2012.

Dit gemiddeld tarief wordt met ca 25 % vermeerderd door de milieuheffing die in 2012 12,45 EUR/ton bedroeg.

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Aanvoer in ton	102 666	118 123	87 393	71 348	76 427	63 289	50 330	28 726	38 055	36 460

Tabel 16: Evolutie aanvoer op categorie 3-stortplaatsen.

3 Besluit: het verwerken op categorie 2 H&VBA stortplaatsen en in verbrandingsinstallaties in 2012

	Verbranden in (13) afvalverbrandings- installaties		Storten op (4) cat 2 H&VBA stortplaatsen		Totaal verwerkt
	Ton	% t.o.v. totaal verwijderd (per stroom)	Ton	% t.o.v. totaal verwijderd (per stroom)	Ton
Huisvuil + grofvuil + gemeentevuil	796 924	97	21 161	3	818 085
RWZI-slib + ander slib	209 178	100	0	0	209 178
Recyclage- residu's (brandbaar)	1 331		58 755	98	60 086
Recyclage- residu's (niet- brandbaar)	0	0	9 412	100	9 412
Niet- risicohoudend medisch afval	16 719	100	0	0	16 719
Bodemassen	0	0	37 057	100	37 057
Gemengd bouw- en sloopafval	0	0	18 272	100	18 272
Asbestcement	0	0	34 711	100	34 711
Verontreinigde grond (niet- reinigbaar)	0	0	12 811	100	12 811
Shredder + PST-shredder	7 083	36	12 750	64	19 833
Andere bedrijfs- afvalstoffen	1 231 414	95	70 598	5	1 302 012
Totaal	2 262 649	89	275 527	11 %	2 538 176

Tabel 17: Aandeel storten en verbranden per afvalsoort.

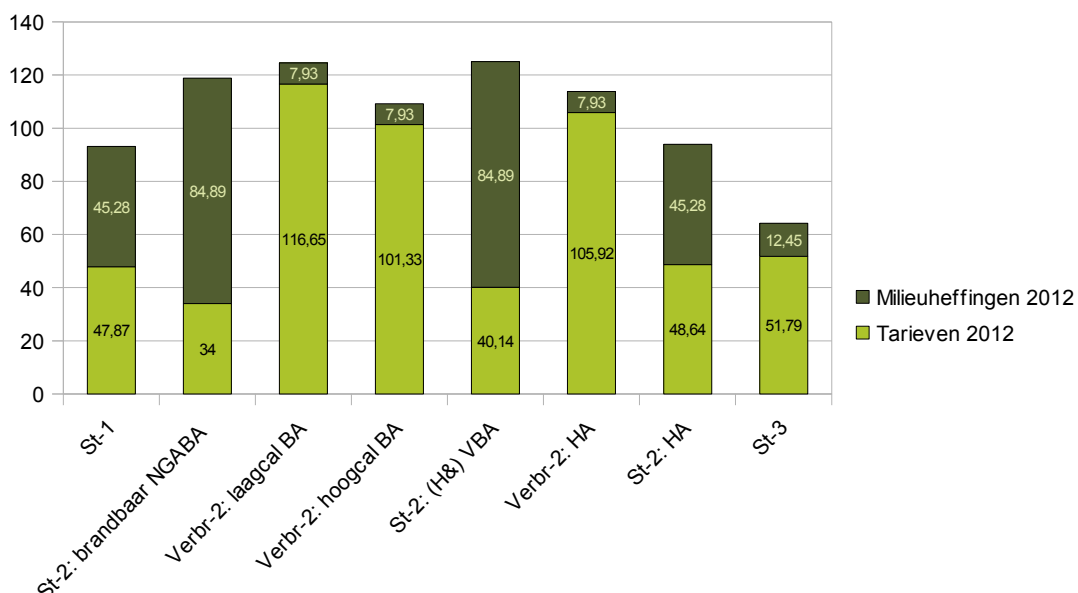
In dit overzicht zijn sinds de editie over 2010 de verbrandingscapaciteit van SLECO, Electrawinds en Stora Enso mee in beschouwing genomen.

Onder “andere bedrijfsafvalstoffen” wordt bij “verbranding” voornamelijk HCA, laagcalorisch en houtafval bedoeld. Onder “andere bedrijfsafvalstoffen” wordt bij “storten” een brede range van zowel brandbare als niet brandbare niet-gesolidificeerde bedrijfsafvalstoffen verstaan.

Ten opzichte van vorige edities zijn in de kolommen voor “storten” drie nieuwe afvalstromen opgenomen. Sinds 2012 worden immers op de stortplaats van Imog ook niet-brandbare recyclageresidu's en residu's van post-shredderactiviteiten gestort. Op de stortplaats van Ilva wordt in 2012 niet-reinigbare verontreinigde grond gestort met het oog op de finale afwerking van de stortplaats.

De hoeveelheid “Shredder en PST-shredderafval” die hier opgenomen is, heeft enkel betrekking op de hoeveelheid die in de 13 huisvuilverbrandingsinstallaties en de 4 cat 2 H&VBA-stortplaatsen verwerkt is; verder werd er nog een grote hoeveelheid op cat 2 NGABA-stortplaatsen gestort.

In 2000 werd er 1 024 994 ton verbrand in de huisvuilverbrandingsinstallaties (43%), en 1 354 366 ton (57 %) gestort op cat 2 H&VBA stortplaatsen. Door een doorgedreven afvalbeleid met veel aandacht voor recyclage en preventie en de uitbreiding van de verbrandingscapaciteit is deze verhouding in 2012 geëvolueerd naar 89 % verbranden versus 11 % storten.

Figuur 12: Overzicht tarieven en milieueffingen (in EUR/ton) in 2012. (BA = bedrijfsafval; HA= huishoudelijk afval)

In Figuur 12 wordt een overzicht gegeven van de verwerkingsprijzen voor storten en verbranden (tarief + milieueffing) in de verschillende verwerkingsinrichtingen in 2012.

Verschiede afvalstoffen kunnen nog steeds aan een verlaagd heffingstarief gestort worden; deze zijn niet opgenomen in bovenstaande figuur.

De afvalstoffen die in bovenstaande figuur opgenomen zijn onder de term “St-1” en “St-3” hebben betrekking op niet brandbare afvalstoffen die respectievelijk op categorie 1 stortplaatsen en op categorie 3 stortplaatsen terecht gekomen zijn.

De afvalstoffen die in bovenstaande figuur opgenomen zijn onder de term “St-2:HA” hebben betrekking op niet brandbaar grofvuil dat op categorie 2 stortplaatsen voor huishoudelijk en vergelijkbaar bedrijfsafval terecht gekomen is.

De overige gegevens hebben betrekking op brandbaar afval.

Bijlage 1: Lijst van tabellen

Tabel 1: Verbrandingsinstallaties voor bedrijfsafval van derden. Situatie 2012	10
Tabel 2: Aanvoer en capaciteit in ton van de verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen.	11
Tabel 3: Aanvoer en capaciteit in ton van de verbrandingsinstallaties voor bedrijfsafvalstoffen.	12
Tabel 4: Verdeling aanvoer naar de afvalverbrandingsinstallaties volgens afvalsoort (in ton).	12
Tabel 5: Restcapaciteit op de categorie 1-stortplaatsen op 31 december 2012.	17
Tabel 6: De aanvoer op de categorie 1-stortplaatsen in ton.	18
Tabel 7: Verdeling van de aanvoer op categorie 1-stortplaatsen per afvalsoort en volgens herkomst (in ton).	19
Tabel 8: Capaciteit op 31 december 2012 van de categorie 2 H&VBA-stortplaatsen, in ton.	22
Tabel 9: Restcapaciteit op de categorie 2-NGABA stortplaatsen, op 31 december 2012.	23
Tabel 10: Verdeling van de aanvoer op de categorie 2 H&VBA-stortplaatsen per afvalsoort, in ton.	24
Tabel 11: De aanvoer op de categorie 2 NGABA-stortplaatsen in ton.	25
Tabel 12: Verdeling van de gestorte hoeveelheden op de cat 2H&VBA-stortplaatsen per afvalsoort (in ton) en volgens herkomst. (KSP : Keramiek, Stenen, Porselein)	26
Tabel 13: Verdeling van de aanvoer op categorie 2 NGABA-stortplaatsen per afvalsoort en volgens herkomst.	27
Tabel 14: Aanvoer huishoudelijk afval op cat 2 H&VBA-stortplaatsen.	29
Tabel 15: Vergunde restcapaciteit categorie 3-stortplaatsen per provincie (in ton).	31
Tabel 16: Evolutie aanvoer op categorie 3-stortplaatsen.	32
Tabel 17: Aandeel storten en verbranden per afvalsoort.	33

Bijlage 2: Lijst van figuren

Figuur 1: Verwerkingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen en bedrijfsafvalstoffen. Situatie 2012	11
Figuur 2: Tariefevolucie voor huishoudelijke afvalstoffen in verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen.	13
Figuur 3: Tariefevolucie voor bedrijfsafvalstoffen in verbrandingsinstallaties	14
Figuur 4: Restcapaciteit vergunde categorie 1 stortplaatsen. Situatie 2012	17
Figuur 5: Tariefevolucie van de gewogen gemiddelde stortprijs op een categorie 1-stortplaats.	20
Figuur 6: stortplaats categorie 2 - huishoudelijk en vergelijkbaar bedrijfsafval. Situatie 2012	21
Figuur 7: Restcapaciteit vergunde categorie 2 NGABA-stortplaatsen. Situatie 2012	21
Figuur 8: Tariefevolucie voor categorie 2 H&VBA-stortplaatsen.	29
Figuur 9: Tariefevolucie van de gewogen gemiddelde stortprijs op een categorie 2-NGABA stortplaats.	30
Figuur 10: Restcapaciteit vergunde categorie 3 stortplaatsen (ton/jaar). Situatie 2012.	31
Figuur 11: Tariefevolucie voor categorie 3-stortplaatsen.	32
Figuur 12: Overzicht tarieven en milieuheffingen (in EUR/ton) in 2012. (BA = bedrijfsafval; HA= huishoudelijk afval)	34